

عنوان مقاله:

ارزیابی شدت و پهنه بندی خطر بیابانزایی با استفاده از مدل IRIFR در منطقه سیستان

محل انتشار:

دومین همایش ملی بیابان با رویکرد مدیریت مناطق خشک و کویری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محمد فرجی - استادیار گروه مرتع و آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی خاتم الانبیاء بهبهان، ایران

سیدهدایت پروری اصل - دانش آموخته کارشناسی ارشد گرایش بیابانزدایی، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه زابل، ایران

مرضیه بهرامی - دانشجوی دوره دکتری گرایش آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه گرگان، ایران.

نسیم آرمان - عضو هیات علمی گروه مرتع و آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی خاتم الانبیاء بهبهان، ایران

خلاصه مقاله:

روش های زیادی جهت برآورد میزان شدت بیابان زایی ارائه شده در همین راستا به دلیل منطبق نبودن مدل های ارائه شده توسط کارشناسان در سایر کشورها با شرایط اقلیمی کشورمان در سال 1374 مدل تجربی IRIFR.E.A توسط محققین داخل کشور تدوین و ارائه شده. با توجه به اینکه این مدل با در نظر گرفتن شرایط اداپتی و اقلیمی کشورمان طراحی شده ابتدا باید بر اساس شرایط منطقه مورد مطالعه اصلاح شود، ابتدا با بررسی شرایط منطقه بر اساس بازدید های میدانی، عوامل موثر بر روند تخریب اراضی را شناسایی کرده. این عوامل شامل سازند زمین شناسی، شکل اراضی و پستی و بلندی، وضعیت باد و شرایط خاص اقلیمی، خاک، پوشش گیاهی، فرسایش بادی، رطوبت خاک، نهشته های بادی و عملیات مدیریتی می باشد. نتایج بدست آمده از این تحقیق نشان می دهد منطقه مورد مطالعه در طبقه های بیابان زایی متوسط، شدید و خیلی شدید قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

بیابان زایی، بیابان زدایی، IRIFR.E.A، منطقه دوست محمد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/329684>

